

از میان پیام‌ها

پیام شماره ۲

از: دفتر سیاسی

به: رفقا ابراهیم علیزاده و رحمان حسین زاده

تاریخ: ۹۱/۶/۲۸

در مورد رابطه رویدادهای اخیر کردستان عراق و موقعیت جدید احزاب و گروههای ناسیونالیست در کردستان عراق توجهتان را به نکات زیر جلب میکنیم:

۱- در این مورد اسناد زیر تا کنون دس و رفقای دیگر نوشته شده که مطالعه آنها از اهمیت زیادی برخوردار است و باید در اسرع وقت به شیوه مناسب بدست شما برسائیم. اینها عبارتند از:

۱- قطعنامه داخلی دفتر سیاسی

۲- نوشته نشریه کمونیست ۶۱ در مورد کردستان عراق و موضع رسمی ما

۳- دو نوشته داخلی از عبدالله مهتدی

۴- مقاله عبدالله مهتدی در نشریه کارگر امروز ۱۳

۵- مقاله ایرج آذرین در کارگر امروز ۱۴

۶- نوشته داخلی منصور حکمت در نقد مقالات عبدالله مهتدی

۲- بطور خلاصه از نظر سیاسی رویدادهای اخیر کردستان عراق و موقعیت احزاب کردستان را، همانند رویدادها و جنگ خلیج، باید در پرتو تحولات اخیر جهان، نقش آمریکا و غیره مورد ارزیابی قرار داد. تبیین این مسائل از زاویه ای محلی و در چهارچوب مسائل و مبارزه سنتی کردها علیه دولت مرکزی از نظر ما نادرست و گمراه کننده است.

۳- از نظر د- س موقعیت کنونی احزاب ناسیونالیست کردستان عراق با گذشته تفاوتهای اساسی نموده که در مضمون و شکل ارتباط ما با آنها تغییرات جدی را میطلبد. هرگونه تداعی کوموله با این جریانات و کنار هم وانمود شدنشان از نظر سیاسی بشدت زیانبار و غیر اصولی است. کوموله باید ضمن حفظ مناسبات دیپلماتیک با این جریانات، تمایز طبقاتی و سیاسی خود با این ها را حفظ کند.

۴- در مورد این مسئله، و حول نوشته های فوق، هم اکنون اختلافات و شکافهای جدیدی میان د- س و بخش مهمی از کادرهای حزب و رفقای که در اختلافات دوره گذشته در کنارما قرار داشتند در حال شکل گرفتن است. ورود به این بحث و به سرانجام رسیدن آن از نظر آینده حزب کمونیست و از جمله در رفع سستی های موجودی

که در پیام رفیق ابراهیم به آن اشاره شده حیاتی است. این مباحث در دستور پلنوم قرار خواهد گرفت و انتظار می‌رود شما هم آمادگی شرکت فعال در این بحث را داشته باشید.

۵- از رفقای ک - ر خواهیم خواست که مقالات رفقا ایرج آذرین و عبدالله مهتدی در نشریه کارگر امروز و نوشته کمونیست را برای شما مخابره کنند. این مقالات چهارچوب عمومی تبیین های مختلف از این مساله را به شما نشان خواهد داد.

پیام شماره ۳

از: منصور حکمت

به: ابراهیم علیزاده

تاریخ: ۹۱/۶/۲۸

با توجه به گذشتن اوج بحران خاورمیانه و احتمالاً پیدا شدن ثبات نسبی در محیط کار کوموله، خواهش قبلی من از شما مبنی بر اینکه در این دوره برای یکپارچه ظاهر شدن رهبری کوموله در بیان اختلافات احتمالی خود در سطح تشکیلات ملاحظه کار باشید، دیگر موضوعیت ندارد. امروز، برعکس، فکر میکنم بیان ملاحظات و نظرات انتقادی و اثباتی شما به پیشرفت کار حزب و رفع مشکلات آن کمک جدی میکند و ما مشتاق شنیدن بحثهایی که قبل از رفتن قولش را به ما دادید هستیم.

پیام شماره ۴

از: دفتر سیاسی

به: رحمان حصین زاده و ابراهیم علیزاده

تاریخ: ۹۱/۶/۲۸

۱- اینکه در طول چند سال گذشته و بویژه بدنبال بحران و جنگ در خلیج فارس جهان معاصر وارد مرحله جدیدی شده است نیازی به توضیح ندارد. علاوه بر این منطقه خاورمیانه و بویژه محیط فعالیت مستقیم حزب کمونیست ایران و کوموله شاهد شکل گیری روندهای تاریخی بسیار پر اهمیتی است. پیامهای اخیر خود شما حاکی از تحولات تعیین کننده مهمی است که هم اکنون در چهارچوب این روندهای عمومی تر در رابطه مستقیم با خود ما بعنوان یک حرکت کمونیستی در جریان است. این تحولات، بویژه با توجه به موقعیت درونی و سیر تکوین خود حزب کمونیست ایران، توجه و دخالت جدی کلیه رفقای را که در موضع رهبری و تاثیر گذاری بر حیات حزب کمونیست هستند میطلبند. سئوالاتی که امروز باید توسط همه ما حلای و بازبینی شوند زیاد و متنوعند و مستقیماً به آینده ما بعنوان یک حزب کمونیست مربوط میشوند. از جمله میتوان به نکات زیر اشاره کرد:

الف- موقعیت عمومی کمونیسم و مارکسیسم در جهان معاصر و آینده و ملزومات پیشروی کمونیسم

ب - تحولات سیاسی و اجتماعی در ایران

ج - مقدمات ناسیونالیسم معاصر و جنبشهای ملی

د- تحولات در اقتصاد سیاسی کردستان به معنی وسیع کلمه و کارآکتر و صفبندی جدید نیروهای طبقاتی و احزاب

ه - ملزومات تحقق استراتژی ما در کردستان

و- بحران حزب کمونیست / آینده خطوط درون حزبی و سیر تکوین حزب

۲- استنباط ما از صحبت با رفقای ک - ر که از نزد شما آمده اند این است که، حال به هر دلیل، دیالوگ و یا توجه سیستماتیکی به مسائل و روندهای عمومی و تعیین کننده این دوره منجمله مسائل فوق در آنجا جریان نداشته است.

۳- این موضوعات در دستور کار پلنومها و نشست های مشابه در دور آتی خواهد بود و لازم است رفقا برای شرکت فعال در این بحث ها آماده باشند. بطور مشخص ما سفر کوتاه مدت برای ماموئیههای فنی و تشکیلاتی توسط رفیق ابراهیم را کافی نمیدانیم و شرکت اودر این مباحثات بسیار ضروری میدانیم.

پیام شماره ۵

از: دفتر سیاسی

به: ابراهیم علیزاده و رحمان حسین زاده

تاریخ: ۹۱/۶/۲۸

در مورد برخورد به دو حزب دموکرات

۱- اقدامات اخیر شما در رابطه با حزب دموکرات را گامی جدی به پیش میدانیم و جهت گیری ها و اولویتهای شما در این مورد را تاکید میکنیم.

۲- صرفنظر از اقدامات عملی برای عادی سازی روابط، بنظر ما توجه و ابتکار عمل ما باید به تهیه و به امضاء رساندن متن بیانیه ای در مورد خودمختاری کردستان، که مضمون اصلی آن را مطالبات عمومی از دولت مرکزی در قبال مساله ملی تشکیل میدهد، معطوف شود. ما انتشار یک سند پایه ای تحت عنوان بیانیه خودمختاری یا چیزی شبیه آن توسط نیروهای دخیل در جنبش ملی را ضروری و عملی میدانیم و فکر میکنیم تنها با وجود چنین سند پایه ای خواهد بود که اول جنبش برای رفع ستم ملی در کردستان قالب اصولی بخود میگیرد و ثانیاً مناسبات نیروهای درگیر در این جنبش، که در عرصه های دیگر مبارزه اجتماعی در برابر یکدیگر قرار میگیرند، بر مبنایی اصولی و سیاسی استوار خواهد شد. مضمون چنین بیانیه ای میتواند نکات زیر باشد.

الف - دادن یک تعبیر عامه فهم و قابل قبول از مقوله خود مختاری. بعنوان نیرویی که خواهان جدایی و استقلال کردستان نیست و اهداف طبقاتی خود را هم نمیخواهد از مجرای خواست خودمختاری و رادیکالیزه کردن صوری این مطالبه مطرح کند، امضاء کردن چنین سندی برای ما مقدور است.

ب - اعلام شرایطی که تحت آن نیروهای کرد حاضرند به وضعیت جنگی با دولت مرکزی خاتمه دهند.

ج - خواست رفرم بر سر مساله خودمختاری و اعلام شرایط آن

سایر مسائل مورد بحث، مانند نظر آنها و ما در مورد دموکراسی در ایران، محتوای عملی رژیم خودمختار، مناسبات شورایی، آزادی عمل احزاب در کردستان، رفع اختلافات مشخص، اتحاد عملهای اطلاعاتی و نظامی و غیره به این سند عمومی و پایه ای در مورد خودمختاری مربوط نیست. اینها میتواند موضوع اسناد مشترک و یا جداگانه بعدی باشد که در روند فعالیت احزاب مختلف در کردستان تنظیم خواهند شد. ما باید اهمیت سند خودمختاری برای آینده کردستان ایران را برای حزب دمکرات توضیح بدهیم و انرژی مان را در مناسبات متقابل روی جلب آنها به این ایده بگذاریم. دفتر سیاسی در تبادل نظر باهمه رفقای صاحب نظر میتواند پیش نویس این سند را تهیه کند. حتی بسیار مفید است اگر ارگان مرکزی حزب مقالاتی در مورد ضرورت و مقدر بودن این کار چاپ کند. درعین حال باید تلاش کنیم که خود حزب دموکرات از ابتدا در تهیه و تنظیم این سند شریک شود و به موضع امضاء سند پیشنهادی کوموله سوق داده نشود.

۳- در غیاب این سند بنیادی و در شرایط حاضر با سیاستهای جاری احزاب بورژوایی در ایران در قبال مسائل اجتماعی و اوضاع سیاسی کشور، امضاء اسناد مشترک، طرح مساله اتحاد عملها، دادن این تلقی که حزب دموکرات ممکن است با مطالبات کارگری و دموکراتیک ما بدرجه ای نزدیک شود و غیره نه فقط مفید نیست بلکه اغتشاش و توهم ایجاد میکند. اگر فشاری برای امضاء اینگونه اسناد از طرف میانجیگران روی ما هست باید با تاکید بر تمایل ما به امضاء یک سند تاریخی و پایه ای در مورد خودمختاری جواب بگیرد و با توضیح این واقعیت که در غیر اینصورت هرگونه توافق عملی و عرصه ای به سادگی میتواند تحت تاثیر رویدادهای کوچک نقض و بی اعتبار شود.

۴- ما با برخورد از نظر محتوایی نزدیک تر شما به جریان رهبری انقلابی موافق نیستیم. ما طرفدار برخورد مشابه به هر دو جریان هستیم. گرمی و سردی روابط روزمره میان ما با این دو جریان نباید جایگاه متفاوت آنها نزد ما را معنی بدهد.

۵- از نظر ما، با توجه به اساسنامه داخلی و روند انشعاب در حزب دموکرات و سنتهای مشابه کار تشکیلاتی و حزب در دنیا، جریان سعید بدل در استفاده از نام حزب دموکرات مشروعیت دارد. اعلام مخالف با زورگویی حزب دمکرات به جریانات دیگر کاملاً ضروری است. اما ذکر فشار آنها بر رهبری انقلابی بر سر تغییر نام بعنوان نمونه روش غیر دموکراتیک آنها نه برای ما موضوعیت دارد و نه در باره خصلت غیر دموکراتیک این حزب آموزش و اطلاعی به کسی میدهد. خواست ما اینست که کوموله کلا وارد دعوای اینها سر اسم نشود و هر سازمانی که خود آن جریان روی خودش گذاشته مورد اشاره قرار بدهد.